

Bilag 3.

JUSTITSMINISTERIET.

Den 28. april 1969.

Notat vedrørende ændringsforslag til færdselsloven.

I. Luftforurening.

De socialdemokratiske medlemmer af folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring af færdselsloven har ønsket en tilføjelse til betænkningens tekst, hvorefter udvalget henleder opmærksomheden på, at der snarest bør gennemføres bestemmelser om begrænsning af luftforurening fra motor-køretøjer.

Spørgsmålet om luftforurening fra motor-køretøjer har tidligere været rejst i folketinget, senest den 11. december 1968 i et spørgsmål fra Holmberg til justitsministeren (Folketingstidende 1968-69, sp. 2395-97).

Justitsministeriet har i januar 1969 nedsat en arbejdsgruppe med det formål at udarbejde forslag til bestemmelser vedrørende luftforurening fra motorkøretøjer. Arbejdsgruppen består af ingeniør Folmer Kristiansen, statens biltilsyn, som formand samt professor, dr. med Poul Bonnevie, Københavns Universitets Hygiejniske Institut, dr. tech. Knud Hansen, Dansk Kedelforening, og bilinspektør O. Spanggaard Jensen, bilinspektørerne i København.

I Sverige har en arbejdsgruppe afgivet en meget omfattende betænkning i foråret 1968. På grundlag heraf er der i Sverige i december 1968 gennemført visse bestemmelser om luftforurening, men først med virkning fra 1971-modellerne. Spørgsmålet om at udfærdige bestemmelser for ældre køretøjer er endnu under overvejelse.

Arbejdsgruppen er for tiden ved at gennemgå det materiale, der foreligger fra udlandet, herunder også fra Sverige, men arbejdsgruppens redegørelse for indholdet af de udenlandske bestemmelser og disses mulige anvendelse i Danmark foreligger endnu ikke. Eventuelle bestemmelser om luftforurening kan fastsættes administrativt, jfr. færdselslovens § 10 og udstyrsbekendtgørelsens § 11 (som ændret ved bekendtgørelse af 19. februar 1969).

II. Forbud mod børn på forsædet.

De samme medlemmer af udvalget ønsker endvidere at stille et ændringsforslag, hvorefter der i færdselsloven indsættes en bestemmelse om, at børn under 10 år, der ikke er forsvarligt sikret ved sele eller særlig sikkerhedsstol, ikke må anbringes på køretøjets forsæde.

Som begrundelse anføres, at den årelange propaganda mod at køre med børn på forsædet ikke har givet tilfredsstillende resultater, hvorfor et forbud nu må anses for nødvendigt. Et forbud støttes af FDM og KDAK.

Spørgsmålet om et forbud mod at anbringe børn på forsædet har tidligere været behandlet i justitsministeriets besvarelse af 31. marts 1969 af spørgsmål 1-6 fra udvalget, se spørgsmål 5, pkt. 1.

Forslagsstillernes synspunkt, at børn ikke bør anbringes på forsædet af biler, kan tiltrædes. En lovregel herom forekommer imidlertid af flere grunde mindre heldig.

1. Efter forslaget er anbringelse af børn på forsædet tilladt, såfremt barnet er forsvarligt sikret ved sele eller særlig sikkerhedsstol.

De sikkerhedsseler, der anvendes til voksne, er ikke egnet til sikring af børn, fordi barnets legeme er for svagt til at modstå de påvirkninger, der opstår ved et sammenstød. Navnlig synes der på grund af det ugunstige forhold mellem barnehovedets vægt og halsens styrke at være risiko for dødbringende læsioner af halsvirvlerne, når hovedet kastes fremad, medens kroppen bremses af selen. Anvendelse af almindelige sikkerhedssedler til børn vil derfor formentlig ofte medføre en forøget risiko for barnet. Det samme gælder antagelig for de forskellige typer af børnesikkerhedsseler, der for tiden findes.

En mere effektiv sikring af børn i biler kan muligvis opnås ved at anvende særlige sikkerhedsstole, der anbringes på forsædet